

мудри и по просвѣтени отъ Гърцитѣ, но никои Гъркъ не си оставя своя языкъ и своето учение като васъ, безумни Българи, и проч. — По-нататкъ той продължава: „ти человекъ Българино не сж лжжѣ, и не се измамвай, но знай си свой родъ и языкъ, не са срамувай че Българитѣ были днесъ за днесъ по прости отъ Гърцитѣ; не оставяй свой родъ и языкъ, не ся хвали съ чуждъ языкъ, не ся влачай по тѣхнѣя обичай. Азъ видѣхъ много человекъ отъ Българитѣ, които тжѣ струватъ и хулятъ своя языкъ, за това написахъ тука за оне отци ругатели, дѣто не любятъ свой родъ и языкъ. А вѣе които ревнувате за свой родъ и за отечеството си, искате да знайте, че нашитѣ български Царѣе, Патриарси и Архиереи не сж были безъ лѣтописни книги и кондики, що сж за толкова години царствовали и господарствовали на земята, но сж имали много царствени и черковни Истории и архиерейски кондики; а понеже на онова време, не е имало *щамби* (печатници) по славянски; то человекъ не сж притжлковали (т. е. превождали) отъ небрежение таква книги; и спорядъ това на малко мѣста сж и тѣ намирали. А когато турцитѣ завладѣли българската земя, веднага погазили и попалили царскитѣ и архиерейскитѣ дворове, черковитѣ и монастиритѣ. Въ това время человекъ отъ страхъ и нужда и отъ ужасъ бѣгали за да упазятъ тжко живота си; и въ онова люто время изгубили се и царскитѣ и черковни истории и патриаршескитѣ и архиерейски кондики, и сега нѣма ония лѣтописни книги, що сж были написани пространно за българскитѣ царѣе и българския народъ. А Гърцитѣ отъ завистъ и ненавистъ що сж имали къмъ Българитѣ, то тѣ не записали за храбритѣ дѣянія и постжпки на българскитѣ царѣе, и на българския народъ, но написали краткъ и противното каквото имъ было тѣмъ прилично и угодно, за да не имъ бжде срамотно, че Българитѣ ги много пжти побѣждавали и данъ отъ тѣхъ вземали.“ — Тжѣ пише Геремонахъ Отецъ Памсѣй въ предисловіето на своята Българска Исторія, и това му предисловіе приличя по съдържанъето си, на едно „Възваніе“ или „Прокламація“ къмъ Бл-